

Innspill til arbeidet med felles rammeplan for lærerutdanningene fra faggruppe MAGLU

Det er bra at alle lærerutdanningene får en rammeplan. Lærerprofesjonen bør styrkes ved felles verdiplattform gjeldende for alle typer lærerutdanninger.

Den allerede eksisterende Lærerprofesjonens etiske plattform (2011) kan være et godt utgangspunkt for en felles verdiplattform som beskriver det verdigrunnlaget som en profesjonsutøver, lærer, må ha, uavhengig av utdanningsløp. I tillegg bør en felles rammeplan ha en sterk forventning til en lærerutdanning med en profesjonsnær og didaktisk forankring som gjennomsyrrer alle aktiviteter på begge utdanningsarenaer (UH-institusjon og praksisskole). Likedan med lærerkompetanser som kan komme til uttrykk gjennom felles læringsutbyttebeskrivelser (syklus 1 og syklus 2).

Strukturen i en felles rammeplan bør gi rom og oppmerksomhet for den enkelte utdanningens egenart i og med at lærerutdanningene varierer i oppbygging og omfang, f. eks grunnutdanninger (BLU, GLU, lektor) og videreutdanninger som bygger på andre grunnutdanninger (PPU, PPUY, osv). Underkapitlene blir viktige.

Fast antall dager (minimum) når det gjelder veiledet og vurdert praksis i de forskjellige lærerutdanninger bør defineres. For stort handlingsrom når det gjelder omfanget av veiledet og vurdert praksis kan fort gi anledning til legitimering av alternative praksisgjennomføringer som for eksempel baserer seg på frivillighet, den enkelte utdannerens engasjement og uavklarte rammevilkår. Praksisopplæringen skal være veiledet, vurdert og variert og manglende fellesforpliktelse når det gjelder omfanget kan fort brukes som et skjult argument for å spare penger ved en institusjon.

Utvidet praksisbegrep kan trekkes frem som komplementerende i tillegg til det som alle lærerutdanningsinstitusjoner er forpliktet til å tilby. Tydelig definert omfang av veiledet og vurdert praksis er nødvendig også med tanken på muligheten for studenter til å få innpass av sine praksisstudier på tvers av institusjoner og for å ivareta rutiner for en grundig løpende skikkethetsvurdering i utdanninga.

Alle studenter bør enten ha norsk eller matematikk. Det bør fortsatt være et krav at fagdidaktikk skal inngå i alle undervisningsfag.

Grunnskolelærerutdanningen bør fortsatt være en masterutdanning. Det tar tid før vi ser «fruktene» i skolen/samfunnet av å ha lærere med mastergrad. Ro til å utvikle programmet

Masterfaget kan gjerne reduseres for å gi rom for ett ekstra undervisningsfag (60 stp + masteroppgave 30 stp). Masteroppgaven på 30 stp.

5 stp på mer inngående kunnskap om lærerjobben: tverrfaglig undervisning, hjem-skole-samarbeid, kontaktlærerrollen, hvordan tilpasse opplæringen, klasseledelse, testing, rapportskriving, dokumentasjon og andre ting vi får tilbakemelding om at studentene sier de får for lite av. Gjøre studentene bedre rustet til lærerjobben på generell basis.

Fortsatt ha emnet begynneropplæring i utdanningen!

Utteksling burde være «opt-out» - altså man må søke om å ikke dra. Hvorfor? Grunnet argumentene i denne stortingsmeldingen Meld. St. 7 (2020–2021) - regjeringen.no – samt funnene i forskningsprosjektet Erasmus Impact Study.

De praktisk-estetiske prosessene, ferdighetene etc. bør bli synligere i alle emner.

Det bør settes en grense for hvor stor del av utdanningene som kan tilbys på nett. Interaksjon, samarbeid, kroppsspråk, kommunikasjon, humor som arbeidsverktøy med kollegaer, samhandling (og flere andre ting) bør ivaretas og sikres. Lærerne vi utdanner må «slipes» mot hverandre i stor nok grad i personlige møter og personlig samhandling. Mye er bra med skjermer og nett – men vi trenger også å «skjerme studentene fra skjermer».